

Kasım 2023 | Sayı No: 3

PASABI

Pazar
Sabahı
Bilgileri

Gazi Mustafa Kemal

Atatürk'ü

Saygı ve Özlemle Anıyoruz.

www.pasabi.net

Kasım 2023 | Sayı No: 93

İÇİNDEKİLER

- 03 Editörden M. Recai YILMAZ
- 04 Airbnb, İtalya
- 05 Anastrozol, İngiltere
- 06 iltica eden Türk vatandaşları, AB
- 07 Nedir Bu..?
Behiye KARA
- 09 Müzikli Maarif Takvimi
Mehmet Cemal ÇİFTÇİGÜZELİ
- 12 Nöbetçi Çevirmen
Savaşkan İLMAK
- 15 Pentest Günlükleri
Yılmaz DEĞİRMENCİ
- 16 Beslenme
Hasan AKKOYUN
- 18 Müzik
Led Zeppelin

Yana Kaldık

Kan ağlıyoruz...

Cihan yanıyor ve ağlıyor. Bizim kara bahtlı Kerkük'ümüzün daha çok yanmaya, daha çok ağlamaya hakkı var... Bizim bakes ruhumuz her Türk'ten ziyade **Ulu Ata**'nın yetimidir...

Biz uzun yıllardan beri anavatandan ve artık hatırasını ebediyete kadar taşıyacağımız **Mustafa Kemal**'den, Büyük kurtarıcıdan, **Atatürk**'ümüzden uzaklarda yaşadık ve ondan yana kaldık...

Yana kaldık;
Tutuştuk yana kaldık,
Gerdi Cihan perdesini
Ata'dan yana kaldık

Yirmi yıldan beri çevresini düşman ağları ören bedbaht yurdum sefil ihtisasların baziçei şenaatıdır (kötü oyunlarına maruzdur)... bu uzun hasret yıllarının ıstıraptan ıstıraba, felaketten felakete, ölümden ölüme sürüklendiği ve bu acıların, ıstırapların elemelerinden, ölümlerinden arta kalan kansız ve cılız Kerküklüler şimdi sefil taliin en makus ve kahir darbesiyle karşılaştılar... Atatürk öldü ve heyhat son emelleri de mahvolacak mı?

Bu suale cevap verecek,bedbaht Kerküklülerin yaralarını saracak, emellerini iade edecek yalnız bir adam var: **İnönü** kahramanı... Orada 'yalnız düşmanı değil, Türk milletinin makus talihini de yenen' kahraman Kerkük'ün istikbaline yeni ufuklar açabilir...

Her şeysiz yaşadık. Madumiyet (Yokluğun), sefaletin en harap edici ve yıkıcı ıstıraplarına göğüs gerdik. Yalnız ve yalnız bir emelimiz vardı: **Atatürk**.

Büyük halaskar bedbaht Kerkük"ü bir gün mutlaka kurtaracaktı...

Bir yetim gibi, gözyaşlarımızı kalbimize akıtıyor ve sessiz ağlıyoruz. Şad olsun... Büyük ve azimkar Türklük payidar olsun...

15.11.1938

Kerkük Türklerinden TBMM'ye yazı

Editörden

M. Recai YILMAZ

Canharizet
100
YAŞINDA!

AIRBNB, İTALYA

İtalya'da vergi kaçırdığı gerekçesiyle kısa süreli konut kiralama şirketi Airbnb'nin 779 milyon eurosuna el konuldu.

Milano Savcılığı tarafından başlatılan soruşturmada, şirketin İrlanda'daki Avrupa genel merkezinin 2017-2021 yılları arasında 3,7 milyar euro tutarındaki gelire ilişkin yüzde 21'lik vergiyi ödemediği iddia ediliyor.

Soruşturma kapsamında mali polisin şirketin 779 milyon eurosuna el koyduğu açıklandı.

Airbnb'de 2017-2021 döneminde yöneticilik pozisyonunda bulunan 3 kişi hakkında da soruşturma sürüyor.

Şirket, İtalya'nın kira vergileriyle ilgili 2017 tarihli yasasının Avrupa Birliği kurallarına aykırı olduğunu savunuyordu.

Başbakan Giorgia Meloni'nin yönetimi kısa dönemli kiralalarda vergi kayıplarına karşı baskı oluşturuyor. İtalya hükümeti, kısa süreli kiralama hizmetlerinin vergi kaçakçılığına yol açtığını ve otel sektörüne zarar verdiğini düşünüyor. Hükümet, bu nedenle kısa süreli kiralama hizmetlerine yönelik vergi denetimlerini artırmayı ve vergi oranlarını yükseltmeyi planlıyor.

Kısa dönemli kiralık mülk sahipleri için vergileri %21'den %26'ya yükseltmeye çalışıyor.

ANASTROZOL, İNGİLTERE

İngiltere'de on binlerce kadın meme kanserini önlemeye yardımcı olan bir ilaçtan faydalanabilecek. Hastalığı tedavi etmek için uzun yıllardır kullanılan Anastrozol, artık önleyici bir ilaç olarak kullanılacak.

Son denemeler, ilacın orta ya da yüksek risk altındaki menopoz sonrası kadınlarda meme kanseri görülme sıklığını neredeyse yüzde 50 oranında azaltabileceğini gösteriyor.

Yardım kuruluşları, ailesinde kanser geçmişi olan kadınlar için bunun "ileriye doğru atılmış büyük bir adım" olduğunu söylüyor.

İngiltere'de önleyici tedavide kullanımı için onaylanan ilacın risk altındaki 289 bin kadın için uygun olabileceği belirtiliyor.

İngiltere Ulusal Sağlık Hizmetleri'ne (NHS) göre, bu kadınların dörtte birinin ilacı kullanmak üzere başvurması halinde, İngiltere'de 2000 meme kanseri vakası önlenabilir ve bu da sağlık hizmetlerinin tedavi masraflarında 15 milyon sterlin tasarruf etmesini sağlayabilir.

İLTİCA EDEN TÜRK VATANDAŞLARI, AB

Eurostat'a göre AB ülkelerine ilk kez iltica eden Türk vatandaşlarının sayısı 2023 yılı bitmeden eylül ayı itibariyle tüm zamanların en yüksek seviyesine çıktı.

Avrupa ülkelerine iltica eden Türk vatandaşlarının sayısı her geçen gün artıyor. 2023 yılı bitmeden eylül ayı itibariyle yıllık bazda tüm zamanların rekoru kırıldı. AB İstatistik Ofisi Eurostat'ın verilerine göre 2023 yılının ilk dokuz ayında AB ülkelerine ilk kez iltica eden Türk vatandaşlarının sayısı 51 bini aştı. Eski rekor 2022 yılında 48 bin 615 başvuru ile kırılmıştı.

Türk vatandaşlarının en çok iltica başvurusu yaptığı ülke açık ara Almanya oldu. 2023 yılındaki rekor artışta Almanya'ya yapılan başvurular etkili oldu.

Geçici verilere göre Almanya 35 binden fazla başvuru ile tüm başvurular içinde yüzde 69 paya sahip.

Eurostat'ın iltica verileri 2008 yılından başlıyor. Bazı ülkelerin bazı yıllara ilişkin verileri eksik.

Eksik verileri olan ülkelere göç eden Türk vatandaşlarının sayısı oldukça az. Dolayısıyla tüm bunları verilere yansıyan "en az iltica sayısı" olarak kabul etmek gerek.

2008-2015 yılları arasında AB ülkelerine ilk kez iltica eden Türk vatandaşlarının sayısı 4 bin civarında seyretti ve 5 binin üzerine çıkmadı. 15 Temmuz darbe girişiminin yaşandığı 2016'dan sonra ise iltica sayısı hızla arttı.

2016'da ilk kez iltica sayısı 10 bin sınırına dayanırken Covid-19 öncesi 2019 yılında bu sayı 23 bini aştı. 2022 yılında ise 48 bin 615 Türk vatandaşı ilk kez AB'ye iltica etti.

NEDİR BU..?

Canhariset
100
YAŞINDA!

Behiye KARA

KOI

Yıllar önce danışmanlık için gittiğim bir otel ziyaretinde daha önce otelde geniş bir akvaryumda bulunan balıklarının otel içerisinde oluşturulan yapay bir gölete alınınca ebatlarının neredeyse 3 katı kadar büyüdüğüne şahit olmuştum.

Geçenlerde bir Güney Kore filminde denk geldiğim Koi Yasası terimi ile bu balıkların türlerinin Koi balığı olduğunu öğrendim.

Japon tarihinde Koi önemli yer edinmiş renkli bir tatlı su balığı. Mitolojik anlamıyla azmin ve mücadelenin simgesi olarak biliniyor.

Koi Yasası, Koi balığının içinde bulunduğu ortama göre ebatının değişkenlik göstermesini anlatıyor. Koi balıkları küçük bir akvaryumda yaşarlarsa, boyutları da küçük kalır. Ancak büyük bir gölde yaşarlarsa, boyutları da büyük oluyor.

Bu durum bana insanların potansiyelini çevrelerine göre nasıl şekillendirdiğini düşündürdü. İnsanlar da bir Koi gibi içinde bulundukları ortama göre büyür veya küçülürler. Peki, insan potansiyeli nedir? Bu, yeteneklerimiz, bilgimiz, tecrübemiz, zekâmız veya bize sunulan imkanlara karşı gösterdiğimiz çaba mıdır?

İnsanların potansiyelini de içinde bulundukları ortamın belirlediği bir gerçek. İnsanlar, kendilerine destek veren, gelişmelerine imkân sağlayan ve yeteneklerini ortaya çıkaran bir ortamda yaşarlarsa, potansiyellerini tam olarak gösterebilirler. Ancak insanlar, kendilerine baskı yapan, gelişmelerini engelleyen ve yeteneklerini bastıran bir ortamda yaşarlarsa, potansiyellerini kaybedebilirler.

Bu noktada, liderliğin ve çalışma ortamının önemi ortaya çıkıyor. Gallup'un "State of the Global Workplace: Global Insights 2023" raporuna göre, dünyadaki çalışanların sadece %20'si işlerine bağlı hissediyor. Düşük bağlılık, küresel ekonomiye yıllık 8.8 trilyon dolarlık bir maliyet getiriyor. Bu da gösteriyor ki, insanlar kendilerini desteklenmiyor ve değerli hissetmiyorsa, potansiyellerini tam olarak ortaya koyamıyorlar. Düşük bağlılık sadece kayıp müşteri ve kar demek değil, aynı zamanda mutsuz hayatlar demek.

Gallup'un araştırması, çalışan bağlılığını artırmanın en etkili yolunun yönetim şeklini değiştirmek olduğunu gösteriyor.

Çalışanların işlerine ve işverenlerine güvendikleri, kendilerini değerli hissettikleri, gelişim fırsatları buldukları ve geribildirim aldıkları bir ortamda çalışmaları hem iş sonuçlarını hem de kişisel refahlarını iyileştiriyor. Raporda, dünyanın farklı bölgelerindeki çalışanların bağlılık seviyeleri, günlük olumsuz duyguları, iş piyasası algıları gibi konularda veriler sunuluyor. Ayrıca, liderlere ve yöneticilere çalışan bağlılığını artırmanın en iyi uygulamaları ve önerileri de paylaşıyor.

Koi Yasası, insanların içinde bulundukları ortama göre nasıl büyüyeceklerini gösteren bir metafor. Eğer insanların potansiyellerini artırmak istiyorsak, onlara büyük bir göl sunmalıyız. Bu da güvenli, destekleyici ve motive edici bir çalışma ortamını içerir.

İçinde bulunduğumuz ortamın gücünü anlamak ve bu ortamı olumlu yönde şekillendirmek hem bireylerin hem de organizasyonların başarısı için kritiktir. Kendi adıma koi balığından çıkardığım sonuç, **"Büyük balık küçük havuzda büyük kalır, ama küçük balık büyük havuzda büyür."**

Müzikli Maarif Takvimi

Mehmet Cemal
ÇİFTÇİGÜZELİ

Müzikli Maarif Takvimi programını ilk defa Türk Musiki Vakfı Başkanı Sanatçı Mehmet Güntekin'in yönettiği Seyrantepe TURİNG'te izledim. Doğrusu ne olduğunu da merak ediyordum. Oysa İstanbul'da kültürümüzün alabildiğine zengin, derin ve geniş karakterini oluşturan Müzikli Maarif Takvimi etkinliklerinin sayısı nerede ise elliye geçmiş meğer. Müzikli Maarif Takvimi'nde, tarihin sayfalarında gelişen olayların musikimize yansımaları mercek altına alınarak konu ediliyor. Böylece Türk ve Dünya Tarihine mal olmuş tarihi, sosyal, edebi, fikri, teknik ve sanat olaylarının musiki kültürümüzle arasındaki şaşırtıcı benzerlik, örtüşme ve bağlantı ortaya çıkarılıyor. Ekim ayı programını böylece izleyerek Müzikli Maarif Takvimi konusunda bilgi sahibi oldum, bir değişik keyif, yeni bilgi, heyecan ve muhabbet yaşadım.

Kalamış'a Gidiliyor Önce

TURİNG'in çok amaçlı, sahnesine Mehmet Güntekin başkanlığında kanun ve kemençe sanatçıları Taner Soyacıoğlu ve Lütfe Özer ile solistler Taha Aras ve Ezgi Yüksel birlikte çıktılar. Mehmet Güntekin önce Müzikli Maarif Takvimi programı hakkında bilgi verdi, bilgisayardan belgeleri sahneye yansıttı ve sonra sanatçılarla beraber uygulamaya geçti. Ekim ayında ilgimizi çekecek bakalım neler olmuş, musikimize nasıl yansımış göreceğiz. Bestekar Nazmi Atlı ve oğlu Türk Musiki Koro Şefi Dr. Nevzat Atlı, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay Türk Sanat Müziği Korosunun kurulmasını onaylıyor, 11.Cumhurbaşkanı Abdullah Gül koroya resmi kaynak ve kadro aktarıyor, aynı zamanda doğum günü, Sanatçı Cemal Reşit Rey dünyaya geliyor, Şair Behçet Kemal Çağlar da öyle.

Bestekar Münir Nurettin ve oğlu Timur Selçuk görüntülendi sahnede. Resimleri anında sahneye yansıtıldı. Sonra da Solist Taha Aras mikrofona geçti ve güftesi Behçet Kemal Çağlar'a, bestesi Münir Nurettin Selçuk'a ait eseri okumaya başladı; "Yok başka yerin lütfü ne yazdan ne kıştan/ Bir tatlı huzur almaya geldim Kalamış'tan/ İstanbul'u sevmezse gönül, aşkı ne anlar/ Düşün suya yer yer erisin eski zamanlar/ Sarsın bizi akşamda şarap rengi dumanlar/ Bir tatlı huzur almaya geldim Kalamış'tan"

Ekim'de Neler Neler Oldu?

Sonra Mehmet Güntekin yine anlatmaya başladı Ekim ayındaki olayları ve maruf kişileri. Eski musikimizi yeniyile taşıyarak örtüştüren bestekar Muallim İsmail Hakkı Bey, Nevruz makamında Cumhuriyet eserini besteledi. İstiklal Marşı'nı kendi sesiyle okudu.

10 Ekim 680 yılında Hasan-Hüseyin Efendilerimiz şehit edildi. Türkiye'de ilk mezhep odaklı olan Türkiye Birlik Partisi kuruldu. Ünlü mutasavvıf Aziz Mahmut Hüdai Hazretleri vefat etti. Şair, dil bilimci, politikacı, Türk Dil Kurumu kurucusu, Şair Oktay Rıfat ve Semih Rıfat'ın babası Samih Rıfat Horozcu Bektaşî nefeslerine öncülük etti. Bestelenmiş söz konusu eseri Solist Ezgi Yüksel başarıyla okudu; Ezelden aşıkım ben Muhammed Mustafa'ya/ Feda olsun hayatım Al-i Abaya/ Acır bi-şübhe onlar bu ruh-i bi nevaya/ Kabul etsin erenler kul oldum mürtezaya/ Ne sabrım kaldı artık, ne aram-ü kararım/ Hüseyin'in ateşiyle yanar kalb-i nizarım/ Tutar eflaki her şeb figanım ah ü zarım/ Revandır seyl-i eşkim feza-yı Kerbela'ya"

İstirap; Yüreğin Ah Etmesi Ve Kanatların Olmaması

Muhsin Bey filmi(1987) geldi gündeme. Oyuncuları usta sanatçı Şener Şen ve Uğur Yücel ile yöneticisi Yavuz Tuğrul. Taşradan meşhur olmak için İstanbul'a gelen ve zengin olan bir genç arabeskçi ile geçim sıkıntısı çeken hocası klasikçi arasında gelişen olaylar. Sadi Hoşses'in bestesiyle filmin meşhur şarkısını sanatçılar birlikte söyledi; "Ağlamakla, inlemekle ömrüm gelip geçiyor/ Devası yok garip gönlüm günden güne ah ediyor/ Feryadıma, efganıma kimse bir ses vermiyor" Heyecanla bekliyorum Ekim ayında başka neler var. Hava Harp Okulu açıldı. Sonra ilk özel İstanbul Hazerfan Havaalanı da öyle. Arap isyanlarından kaçarak İstanbul'a sığınan Mısırlı Ali Haydar Paşa'nın oğlu, Safiye Ayla'nın eşi, ressam ve bestekar Şerif Muhyittin Targan geçim sıkıntısı çekince Amerika'ya gidiyor. Konserler veriyor, meşhur oluyor. Yakın arkadaşı ve hamisi ise Amerikan Başkanı Roosevelt'in oğlu Hava Kuvvetlerinde asker Arşiment, kendisini bir gün Japonya'ya davet ediyor. Ancak gidecek parası yok. Bunun üzerine ünlü bestekar ve viyolonsel Şerif Muhyittin Targan "Keşke kanatlarım olsaydı" adlı eserini besteliyor. Mehmet Güntekin konuklara sanatçının Keşke Kanatlarım Olsaydı adlı eserini, bizzat Şerif Muhyittin Targan'dan dinlettirdi.

"Benim Gönlüm Bir Kelebek"

Konserimiz gittikçe tat ve bilgi veriyor. Lozan Antlaşması Türkiye'deki azınlık dini gruplara çok fazla hak verdi. Ancak Ermeni cemaat liderleri bu haklarından vaz geçerek, Türk vatandaşı olup, Türkiye'de yaşamayı seçtiler. Bestekar sanatçı Karnik Garımiyan onlardan biri. O yıllarda moda gibi salgın bir hastalık olan sarılık-kara sarılıktan vefat etti. Ermeni bestekar Kemani Tatyos Efendi de bir başkası. Hüseyini şarkı "Çektim elimi, bağlı buldum yar hevesinden/ Çektim elimi bağlı buldum dünya hevesinden" şarkısını da yine sanatçılarımızdan dinledik.

Ünlü ud virtüözü ve bestekar Ahmet Sedat Öztoprak, Tanburi Cemil Beyin oğlu Mesut Cemil, Asker ve politikacı, Ege, Yunan İşgalinden kurtulduğunda İzmir'e ilk giren 5. Süvari Kolordu Komutanı Fahrettin Altay Paşa, yine bir gün açık hava konserinde Münir Nurettin Selçuk, Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay ve Tanburi Cemil Bey'in oğlu Mesut Cemil bir araya gelerek güftesi Orhon Seyfi Orhan'a, bestesi Nazmi Atılg'a ait nihavent eseri birlikte dinliyorlar; "Benim gönlüm bir kelebek/ Dolaşıyor çiçek çiçek/ Tükenecek ömrü böyle/ Çırpınarak titreyerek/ Ne şerefli bir adı var/Ne bir büyük maksadı var/ Her gün biraz zedelenen /İpek gibi kanadı var"

Kadıköylüm

Kıyafet-Şapka Kanunu ekim ayında hayata geçirilmiş. Dolayısıyla eşraf olsun, köylü olsun şapka giymek durumunda bir zamanlar. Giymeyenler cezalandırılıyor. Hemen bir şarkı dolaşıyor dillerde "Benim de kasketim var!" Sonra "Üsküdar'a gider iken" şarkısı da öyle. Diyor ki güftede "Katibimin setresi uzun, eteği çamur"! Setre paltodan kısa uzun ceket. Bu kanundan sonra epeyi eser ortaya çıkıyor; "Setiremin aman düğmeleri bir sıra/ Çek kır atını ben gidiyorum Mısır'a/ Bakma yârim aman dün geceki kusura/ Yandım aman Kadıköylüm/ Pek yazık oldu şanına/ Üç-beş liraya bir gece yatsan yanıma/ Setiremin düğmeleri basmadır/ Benim yârim kara kaşlı, kara gözlü yosmadır/ Hem yosmadır aman, hem de güzel haspadır/ Yandım aman Kadıköylüm, pek yazık oldu yanına" şarkısını örnek verebiliyoruz. Deniz Kızı Eftelya söylüyor bu Kadıköylüm şarkısını genelde.

Elektrik, ses kaydı, film çekme makinası gibi sektörlere büyük katkısı olan Amerikalı Thomas Edison, yine Bestekar Münir Nurettin Selçuk, Sanatçı Behzat Budak. Ekim ayı ile birlikteler. Şair Cahit Sıtkı Tarancı'nın şiirinden bestelenen eseri "Ne doğan güne hükmüm geçer/ Ne halden anlayan bulunur/ Ah aklımdan ölümüm geçer/Sonra bu bahçe, bu kuş, bu nur!" Bu nefis besteyi sanatçılardan dinledik.

Para Değil Altın Alan Sanatçı

Gazeteci müşerref Hekimoğlu'nun vefatı ekim ayına rastlar. Bestekar Mısırlı İbrahim Efendi'nin kızıyla yaptığı röportajın bir yerinde Yazar Müşerref Hekimoğlu, Mısırlı İbrahim'in hiç para almadığını, sadece altın istediğini öğrenir. Sanatçılarımız güftesi Refik Ahmet Altınay'a ait Mısırlı İbrahim'in "Sırma saçlı yârimin can bahşederken işvesi/ Badeye revnak verir, canlar yakan gül busesi" eserini öyle okudular ki salon alkıştan yıkıldı.

Ünlü opera sanatçısı, tenor, rejisör, oyun yazarı Cemal Sahir ekimde vefat etti. Osmanlının resmi gazetesi olan Takvim-i Vekay'i yayınlandı. Sokullu Mehmet Paşa şehit edildi. Ünlü bestekar Lem'i Atlı, Carmen Operasını ezbere biliyordu. Aynı zamanda hanende, İstanbul ile özdeşleşen müzik adamı Lemi Atlı'nın bir eserini dinledik böylece; "Sine-i suzanına ahım yeter/ Perişan oldum Allahım yeter" Yetim büyüyen Lemi Atlı, İstanbul'da geçinmek için iş bulamayınca İzmir'e giderek Belediye'de çalışıyor. Daha sonraki yıllarda İstanbul'a yeniden dönüyor.

Şehidin Vedası: Sevdalinka

Rejisör Halit Refiğ ekim ayında hayata veda etti. Bosna Hersek'in ilk cumhurbaşkanı, kahraman yönetici, bilge kral Aliya İzzet Begoviç'in anıları dinledik Müzikli Maarif Takvimi'nde.

Söz konusu günde özel hava yolu şirketi Top Air ilk seferini yaptığı Saraybosna uçağında Halit Refiğ, Mehmet Güntekin de uçuyor. Birleşmiş Milletler askerlerinin gözü önünde işlenen cinayetlerin hatırası her an yenileniyor uçakta. Şehidin Vedası, Boşnakça Sehidski Rastanak şarkısı da bunlardan biri; Sevdalinka. Genelde Sevdalinka'nın beste ve güftesi bilinmiyor, anonim oluyor ama her kesimin dilinde ve gönlünde. Sevdalinka- Şehidin Vedası uçakta söylenmekle kalınmıyor, daha sonra Saraybosna'daki salonda da seslendiriliyor. Hem de üç defa. Salon ayakta. Boşnak sanatçı Saffet İzoviç de orada. Böylece mehter repertuarı bir eser daha kazanıyor. Şehidin Vedası adlı Boşnakça eseri solistler Ezgi Yüksel ve Taha Aras'ın arasına katılan Mehmet Güntekin üçlüsü seslendirdi, salon uygulandı. Saraybosna'da medeni bilinen Avrupa'da Sırplarca katledilerek toplu mezarlara gömülen mağdur ve mazlum Boşnak halkının tarihi serüveni bir sinema şeridi gibi gözlerden ve yüreklerden aktı geçti.

Müzikli Maarif Takvimi programını beğendim, tuttum. Keşke okullardaki müzik dersleri de böyle olsa. Daha önce sanatçı Cinuçen Tanrıkorur merhumun teşvik ve katkılarıyla Ankara Arı Sinemasında 1990'lı yıllarda düzenlediğimiz Kani Karaca ve Meral Uğurlu ile Bekir Sıtkı Sezgin'in solist olarak katıldığı "Açıklamalı Klasik Türk Sanat Müziği Konseri" mizi hatırladım. Tercihim ise Müzikli Maarif Takviminden yana. Çünkü burada görsellik, detaylı bilgilendirme, yüzyüzelik ve teknoloji de öne çıkıyor. TÜRİNG Başkanı Bülent Katkak ve Sanatçı Mehmet Güntekin iyi ki var.

NÖBETÇİ ÇEVİRMEN

Canharîyet
100
YAŞINDA!

Savaşkan İLMAK

İnsan ellisinden sonra niye şiir yazar?

Filk şiirimi sekiz yaşındayken yazmıştım.

Buna dair bazı ayrıntıları hâlâ hatırlayabiliyorum:

O yaştayken öğrencisi olduğum Oltu 25 Mart İlkokulu'nun arka bahçesinde can çekişen bir elma ağacı vardı. Bir tek yeşil dalı dışında kocaman ağacın bütün gövdesi kurumuştı. Onun hakkında yazmıştım.

Nur içinde yatsın, ilkokul öğretmenim sevgili Nadiye Polat okuduktan sonra göz yaşlarını tutamamış sonra da o ilk şiirimi sınıfımızın duvarına iliştiirmişti. O gün öğretmenimi öyle dikkatli izlemiştim ki **'Eğer okuyanın gözü yaşarırsa o şiir iyidir'** gibi bir his kaplamıştı içimi.

Ve ben, bunu daha ilk şiirimle başarabilmişim (!?)

İşte o şiirle başlayan serüvenim bugüne dek kesintisiz devam etti. Elli iki yıl...

Dokuz yaşında Günay Halamı, on yaşında dedemi şiirlerimle ağlatmayı başardım.

Fakat o üç göz yaşartıcı şiirim de dahil, ortaokulu bitirdiğim zamana kadar karaladığım bütün şiirler kayıp... Üzülmüyorum; çünkü onlar aslında şiir değildi.

Birer manzume, birer **'deneme'** idi onlar...

Liseye başladıktan sonra ise yazdıklarımın bir kısmını ayıklamaya, deyim yerindeyse özel sandukalarda saklamaya başladım. Sonra onların içinden de beğenmediklerim, yırtıp attıklarım oldu. Onlarca, belki yüzlerce. Çoğu yine şiir değildi benim için; ama son iki üç yıldır çok daha başka türlü bir çaba içindeyim. Uzak geçmişte *-bu durumda en uzak geçmişim 80'lerin başı oluyor-* karaladıklarım da dahil, saklamaya değer bulduğum bütün şiirlerimi daha iyi arşivlemek ve aslında belki sadece kendi şiir yolculuğumu daha iyi takip edebilmek için bilgisayar ortamına aktardım.

Şimdi sayıyorum, ayıkliyorum, bazılarını bir araya getirip bir çeşit nehir-kitap oluşturmaya çalışıyorum ve görüyorum ki dört beş ayrı kitabı dolduracak kadar, neredeyse iki bin şiir yazmışım. Bunlar sadece ayıklayıp saklayabildiklerim.

Ve elbette böbürlenmiyorum, bu sayı aslında hiçbir şey ifade etmiyor! Kırk yılda kırk bin şiir yazmış olsam da hiçbir şey ifade etmezdi...

Hayalini kurduğum, bütünüyle bana özgü, o 'hiç yazılmamış' şiiri yazamadıktan sonra kaç yılda, kaç şiir yazdığımın ne önemi var ki?

Öte yandan...

Yıllarca şiir yazmış ve hâlâ yazıyor olmamın da özel bir hikâyesi var:

Lise öğreniminin bir bölümünde olaylara yaklaşım tarzını ve edebiyatı ele alış biçimini hiç sevmemişim, öğrencilere -*özellikle de biz parasız yatılı öğrencilere*- karşı oldukça soğuk davranan bir edebiyat öğretmenimiz vardı.

Erzurum'da zorunlu hizmet için bulunuyordu ve edebiyat derslerini de zaten haz alarak değil, 'zorunluluk gereği yapıyormuş gibi' işliyordu. Dersine katıldığımı, parmak kaldırdığımı, sınıfımızda cereyan etmiş yüzlerce dersinin birinden bile azıcık olsun haz aldığımı hatırlamam. Yani yaptığı iş onun için ne kadar 'zorunluysa' onun dersi de benim için aynı oranda gönülden ve gönüllülükten uzaktı. Bu yüzden de şiir yazdığımdan o öğretmenime hiç bahsetmemiştim.

Sonra bir gün, bir arkadaşım olmadık yerde **'Öğretmenim, biliyor musunuz Savaşkan şiir yazıyor, o bir şair'** dedi. Anlam verememekle dalga geçmek arası tuhaf bir bakışla beni süzen edebiyat öğretmenimiz, **'Bu yaşta herkes şiir yazar, Savaşkan bile yazar. Hem kırk yaşından sonra da şiir yazabilen insana şair denir!'** diye karşılık verdi.

O cümle, özellikle de o **'bile'** sözcüğü, sanki kırk kişilik sınıfta yankılandı, yankılandı, yankılandı; kırbaç gibi defalarca kalbime çarptı...

Hadi beni anlamasını ya da övmesini geçtim, öğretmenimizin henüz 28'indeyken ölmüş Alman şair **Novalis**'ten ve yine onun yurttaşı, 24'ünü bitirmeden ölmüş şair **Wilhelm Hauff**'tan; 28'inde geride muazzam lirikler bırakarak hayata veda eden **Gerrit Engelke**'den; dolayısıyla kırkını göremeden ünlenmiş şairlerden haberdar olmaması mümkün müydü? 16'sında bir lisenin, lisesinin mütevazı kütüphanesinden bulup okuduğu bütün o şairleri bir edebiyat öğretmenin bilmiyor olması mümkün olabilir miydi? Öyleymiş demek ki!

Ve noktayı koydu öğretmenimiz:

'Kapatın bu konuyu, sizin yaşınızda şair olunmaz! Açın bakalım edebiyat kitaplarınızı !..'

O derste ben kitabımı açmadım...

Öğretmenim de zaten buna aldırış etmedi...

Sustum, yutkundum, üzülmemin dışında bir duygu kapladı içimi.

O duygu bir tortu gibi içime oturdu; aylarca, yıllarca çözülmedi.

Fakat tuhaf bir şey oldu: Sevmemişim öğretmenimin o sözü, beni en çok sevdiğim şeye sıkı sıkıya bağladı. Aksini kanıtlayacağıma dair söz verdim kendime.

Yirmi yaş eşliğinde...

Sözümü yineledim ve şiir yazmaya devam ettim...

Sonra otuz yaş eşliğinde...

Sözümü yineledim ve şiir yazmayı sürdürdüm...

Ve nihayet tam da öğretmenimin dediği o 'kırk yaş eşliğinde' durup kendimi yokladım; hâlâ şiir okumayı çok çok seviyordum, hâlâ şiir yazabiliyordum ve daha önemlisi, **'şiiri hâlâ çok önemsiyordum'**.

Biraz daha zaman geçti; ama şimdi de kesinlikle öyle:

Şiir yazmanın, şiir üzerine hâlâ titizce ve kararlıca 'çalışmanın' hayatımı olduğundan çok daha anlamlı kıldığını düşünüyorum. Önem verdiğim her şey, ben şiir yazdıkça sanki bir çeşit koruyucu parlak cilayla kaplanıyor ve bir bakıma onların ömürlerini uzatıyorum.

Şiir yazdıkça özgürleşiyorum...

Düzyazıyla anlatamadıklarımı şiirle anlatabiliyorum. Halbuki çoğu insan edebiyat yoluyla gerçekleşen iletişimde bunun tersinin olduğunu düşünür...

Ve şiir yazdıkça hayatın daha derinine iniyorum; etrafımda cereyan eden basitliklerden sıyrılıyorum; sözcükleri, çevremdeki insanları ve öteki varlıkları, hatta sıradan eşyayı bile yeniden keşfediyorum; onların varoluş hikâyelerine dönük yeni bakış açıları geliştiriyorum ve öylelikle de daha iyi(leşmiş) ve edilgenlikten kurtulmuş bir 'dünya misafiri' olabildiğimi hissediyorum.

Gün gelir de düşlediğim ve şiir meraklısı çocuklara, gençlere seslenebileceğim o poetikayı yazmayı başarabilirsem başlangıcında muhtemelen şu ifade yer alır:

Hayata şiir açısından bakmayı, neyin-nasıl şiire dönüşebileceğini araştırmayı; keza başkalarının yazdıkları şiirlerde de hayatın nasıl ele alındığını çözümlemeyi -en azından bunu denemeyi- çok önemsiyorum.

Kırkımdan sonra hatta şimdi, ellili yaşlarımda bile, hayata kendim gibi tutunabilmeyi ya da bazen onunla baş edebilmeyi elbette şiire tutkuyla bağlı olmama ve hayatın her anını şiirin bana önerdiği titizlikle ele alıyor olmama borçluyum...'

Demek ki lisedeyken **'edebiyatı sevmiyor; bırakınız anlatmayı, anlamıyor bile'** diye benim de kendisini hiç sevmediğim o edebiyat öğretmenim, bana sevdiğim bütün öğretmenlerimin yükleyemediği kadar güçlü bir motivasyon yüklemiş, istemeden de olsa:

Şiire aşkla bağlamış beni; bende şiire karşı kırılmaz bir kararlılık ve sadakat uyandırmış...

Öyle ki çekirdeğinde bir çeşit öfke ve inatlaşma olsa da içime sızan sabır ve sadakat cevheri, gençliğim o muhteşem uçarılığı yüreğimi terk ederken de bana sıkıcı bir ağırbaşlılık içinde hâlâ şiir yazdırıyor.

Üstelik yazdıklarımın hepsini defterlerde de biriktirmiyorum artık: Dergâh, Uzun Sokak, Yedi İklim, Adam Sanat, Turnalar, Güncel Sanat gibi ağır edebiyat dergilerinde sayısını unuttuğum kadar şiirim yayımlandı. Hasbelkader ödüller de verdiler, sağolsunlar.

Ve şimdi göz yaşartıcı olmak için değil; hırsla değil, başlangıçtaki gibi öğretmenime kızdığım için falan da değil, tamamen bambaşka bir içgüdüyle, doğrudan doğruya **'adanmışlıkla ve sırf bunun için dünyaya geldiğim hissiyle'** şiir yazıyorum.

Şiirle iç içe oldukça, okudukça ve yazdıkça, beğenmediğim bir dünya içinde kendi dünyamı, kendi sırça köşkümü, kendi fildişi kulemi, kendi sabun baloncuğumu büyüttüğümü ve bazen de kendi karargâhımı, savaş planlarımı biçimlendirdiğimi sanıyorum.

Bu belki çocukçadır; ama olsun! Çocuklaşmak kime zarar vermiş?

Şimdi, kâğıda dökünce daha iyi farkına vardım ki şiire niye böyle tutkuyla bağlandığımı ilk kez bu kadar anlaşılır biçimde, ilk kez bu kadar derinlemesine düşündüm, yazdım, açıkladım (*tabii kendime*)...

Buna rağmen elli iki yılda birkaç bin şiir yazıp da bir tek şiir kitabı bile yayımlatamamış olmam tamamen başka bir hikâye:

İşin bu tarafı biraz da kendi özgün ürünümü, başka hiç kimsenin şiirine benzemeyecek şiirimi -*hâlâ yana yakıla-* arıyor olmamla ilgili.

Değer verdiğim eleştirmenlerimin, mesela ilk gerçek şiir hocalarım **Mahmut Şahin**'in ya da **Nazan Bekiroğlu**'nun veyahut hiç tanı(ş)madığım herhangi bir okurumun **'İşte bu tamamen Savaşkan'ın şiiri... Tamam işte, bu olmuş!'** diyeceği o muhtemel günü sabırla beklemekle ilgili.

Sonra...

Onca şiir yazmış olmama rağmen tamamı şiir içerikli bir kitap bile yayımlatmamış ve bu bağlamda gelen teklifleri becerebildiğim kadar alçak gönüllülükle geri çevirmiş olmam, henüz bir poetika geliştirememiş (*şiir üzerine düşüncelerimi, kişisel teorimin bütününü kusursuz bir metne dökememiş*) olmamla da ilgili. Buraya kadar açmaya çalıştığım gibi...

Hani belki biraz tevazuyla da ilgilidir bu **'kitapsızlık durumu'...**

Ve yani neyim ki daha, kimim ki ben? Şairim demek o kadar kolay mı?

PENTEST GÜNLÜKLERİ

*Pentest Günlükleri Kitapçığı 127'den

Yılmaz
DEĞİRMENCİ

Hafta içi cari işlerin yoğunluğundan haftasonları bazen sessiz sedasız test yapmak benim için rehabilitasyon gibi oluyor. Bir müşterimizin internal mobil uygulamasının testini yapıyorum.

Henüz elimde test hesabı yok. Neler yapabilirim diye kurcalarken, "Şifremi Sıfırla" seçeneği dikkatimi çekiyor. Tıklayınca benden kullanıcı id'si ve telefon numaramı istiyor. Rasgele bir id ile kendi telefonumu giriyorum. Sezgilerim nedense mesajın geleceğini söylüyor. Ve gerçekten de 6 haneli onay kodu SMS olarak geliyor.

Ardından "Şifre Yenileme" ekranı geliyor. Yeni bir şifre giriyorum ve hata mesajı geliyor. Ancak bu hata veri tabanı sorgusundaki bozukluktan ibaret. Acaba buradan SQL injection çıkar mı diye not alıyorum. Ayrıca aynı senaryoyu gerçek bir kullanıcı id'si ile test etmem gerektiğini ayrıca not alıyorum.

Garip, son dönemde internal uygulamaların şifre sıfırlama süreçlerinde benzer sorunları görmeye başladım. Uygulama internal olunca yeterince geri besleme alınmıyor belki de.

Beslenme

Beslenme, hepimizin bildiği gibi doğduğumuz andan itibaren başlayıp, yaşamsal fonksiyonlarımızı, büyümemizi gelişmemizi fiziksel olarak etkileyen en önemli değerdir.

Beslenmede dikkate almamız gereken hususlar kişisel olarak değişiyor olsa da temel olarak sağlıklı ürünler tüketmek çok önemli.

Günümüzde tarlalarda meyve ve sebzelerin yetiştirme sürecinde başlıyor ürünlerin yolculuğu. Market raflarına gelmesi ve uzun süre raflarda bozulmadan kalabilmesi için işlemlerden geçiyor. Bir çeşit meyve veya sebze birden fazla üründe de kullanılıyor. Mesela portakal hem meyve suyu; hem çikolata içi; hem de taze olarak kullanılıyor. Bu ürünlere konulan katkı maddeleri ne yazık ki, kişinin kendisi için sağlıksız bir ortam yaratmaktadır.

Sağlıklı ürünler de böylece gün geçtikçe azalıyor. Yerine işlenmiş fabrikasyon ürünler geçiyor. Bu katkı maddeli ürünler başta çocuklarda hiper aktiviteden tutun da dikkat eksilişi, uyumsuzluk gibi pek çok sıkıntıların ortaya çıkmasına sebep oluyor. Damak tadımızın da aynı zamanda değiştiğini unutmamak lazım.

Gelişim yaşında olan çocukların beslenmelerinin düzenli ve en sağlıklı olması gerekiyor. Özellikle ergenlik döneminde ailelerin birtakım bilinçsiz veya kolaycı davranışları ile evden başlayarak, okullarda da devam eden ve gelişen sosyal toplum psikolojisi ile sağlıklı beslenmeden iyice uzaklaşıyor. Tartrazin, sunset yellow, kinolin sarısı, ponzo 4R, karmosin, eritrosin ve allura red AC gibi renklendirici ürünler birçok fabrikasyon gıda ürünüde bulunup okul kantinlerinde, market raflarında kolaylıkla rastlanıyor. Bu katkı maddelerini aşırı tüketen çocukların yaşam konforları hem kendileri için hem de aileleri için olumsuzluklar oluşturunuyor.

Tüm bu sebeplerden dolayı, yeni mezun bir gastronom olarak birkaç sağlıklı atıştırmalık tavsiyesi vermek istedim. Katkı maddeleri olmayan fakat herkesin damak tadına uyacağını düşündüğüm atıştırmalılar. Böylece çocuklarımıza ev ortamımızda daha sağlıklı ve besleyici atıştırmalıklar hazırlama imkanı yaratmış olabiliriz.

Jelibon: Çeşitli taze sıkılmış meyve sularını kullanarak hazırlaya bilirsiniz. Örneğin; Elmalı jelibon katı meyve suyu sıkacağı kullanarak sıkılmış olduğumuz 1/2 su bardağı elma suyunu bir tutam tarçın ile kaynattıktan sonra veya çocuğunuzun damağına uygun doğal tatlandırıcılar kullanabilirsiniz ile kısık ateşte kaynatıyoruz ardından süzgeçten geçirip biraz soğumasını bekledikten sonra içerisine 1 çay kaşığı agar agar bilkisel kıvam arttırıcı ekleyerek tekrardan kısık ateşte karıştırarak kaynatıyoruz sonrasında elma suyunu dilediğiniz kalıplara dökerek istediğiniz şekilleri verebilirsiniz, ortalama 30.dk buz dolabında bekleyen jelibonlarımız kalıplardan çıkartıldıktan sonra çocuklar için hazır duruma gelmiş oluyor.

Agar agar bilkisel kıvam arttırıcı bir ürün olup içerisinde kalsiyum, demir, çinko, potasyum, magnezyum bulunmaktadır. Buna ilave olarak agar agar Asya'da mide rahatsızlıkları için de kullanıldığı gibi tokluk hissi de veriyor. Böylece çoğu diyet ürünlerin içerisinde de yer almaktadır.

Pekmezli yulaf topları: Yulaf ezmelerini tatlandırarak ve siyah rengi verecek kadar üzüm pekmezi eklediğimiz yulaf ezmelerini yumuşatacak kadar da süt ekleyerek karıştırıyoruz, isteğinize göre çocuğunuzun da seveceği ceviz, badem veya kayısı gibi ürünleri de ekleyebiliriz. Yulaf hamur kıvamına geldikten sonra şekillendirip Hindistan ceviziyle süsleyebilirsiniz.

Hasan AKKOYUN

Pirinç patlakları: Haşlayıp, fırında kurutup sonrasında yağda kızarttığımız patlamış pirinçlerimizi robot yardımıyla hurma, muz ve çok fazla olmayacak şekilde fıstık ezmesiyle karıştırıyoruz homojen bir yapıya sahip olduktan sonra şekil veriyoruz. Eğer çocuğunuzda alerji veya hiperaktivite gibi olumsuzluk yaratan durumlar yoksa önceden eritmiş olduğumuz çikolataya batırarak daha da lezzetli hale getirebiliriz. Bu atıştırmalığın karbonhidrat seviyesinin yüksek olduğunu göz ardı edilmemeli ve duruma göre sınırlı sayılarda tüketilmesi tavsiye edilir.

Çubuk kraker: 120 gr. tereyağı oda sıcaklığında yumuşattıktan sonra 3 yemek kaşığı su, 2 yemek kaşığı sirke, 1 adet yumurta, 1 tatlı kaşığı tuz, 3 su bardağı un ile iyice karıştırıyoruz ardından ince bir şekilde açtığımız hamurları şeritler halinde keserek üzerine susam ekleyip bir adet yumurta ile bir kaşık pekmezi karıştırıp hamurumuzun üzerine sürdükten sonra önceden ısıtılmış 180 derece fırında yaklaşık 25 dakika pişiriyoruz, soğuduktan sonra servise hazır hale geliyor.

Patates cipsi: Çocukların en çok sevdiği bu atıştırmalığı da daha sağlıklı bir şekilde evde yapmamız mümkün ve çok kolaydır. İncecik kesmiş olduğumuz patatesleri buzlu suyun içerisinde bir süre beklettikten sonra suyunu iyice süzüp kurutuyoruz. Patatesleri tuzladıktan sonra derin yağa atıyor, kızarınca yağdan çıkarıyoruz. Cips hazırlarken dikkat etmeniz gereken en önemli husus patatesler ince kesilmiş olduğu için erken yanabiliyor ve lütfen bu işlemde temiz yağ kullanınız. Kızartma işlemi sonrasında ilave baharatlar koyarak lezzetlendirebilirsiniz. Paprika kara biber, kimyon, ince kıyılmış maydanozla tavsiye edilir. Dip sos olarak da yoğurt güzel bir alternatif olabilir.

En besleyici ve en faydalı atıştırmalıkların. Kuru yemişler ve meyveler olduğunu unutmayalım. Sağlıklı hazırlanacak bu tarz ürünler çocuğunuzun bir nebze hoşuna gidecek ve fabrikasyon ürünlerle kıyasla faydalı ve sağlıklı olacaktır.

Unutmamak gerekir ki beslenme sorunları gün geçtikçe artıyor. Doğru bildiğimiz yanlışları öğreniyoruz. Alışveriş yaparken ne aldığımızı çok iyi gözlemlemeli ve bilinçli tüketiciler haline gelmeliyiz.

Yine hatırlatmak isterim ki, bir çocuğun beslenme şeklini etkileyen en büyük faktör ailedir. O yüzden değişime evde hazır gıdaları azaltarak başlayabiliriz.

MÜZİK

İngiliz Rock grubu **Led Zeppelin**'in 4. albümü "**Led Zeppelin IV**" ya da diğer adlarıyla "**Four Symbols**" veya "**The Fourth Album**"

52 yıl önce 8 Kasım 1971'de piyasaya çıktı.

Rolling Stone dergisinin hazırladığı "Tüm Zamanların En İyi 500 Albümü" listesinde 66. sırada yer alan albümde "**cennete giden bir merdiven**" de vardı: "**Stairway to Heaven**" günün müziği...